

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Sleidani, quem Lutherani veluti pro altero T. Livio habent, in schismate
hoc ejusque caussis describendis vanitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ciplina in ea perdurauerit, facile ei fore omnes astus eludere, omneiq; vim elidere; at ea remissa, facilem sibi aditum futurum. Inde est quod ad primum impetum, antequam murum grauissimus aries percusserat, nonnullos quibus Ecclesiae ex parte, custodia commissa erat, subito terrore percussos vidimus in aduersam partem, traditis clauibus, vltro transfugisse; alios incerta spe se aliquamdiu defendentes, sacrorum quibus custodiendis appositi erant, locorum ruina oppressos fuisse. Et quidem qui inopinato opprimuntur, à victis parùm absunt; at qui vigilant, non facile hosti præda fiunt. De illis Ezechiel Propheta loquitur, inquit; O Infelices! non in arenam vos descendistis, non murum ad defendendam domum Israel opposuistis, tam molles in aduersis, quam ebrii & feroces in secundis rebus. At profecto hæcenus & sortem & vlturam tam immoderatarum nimiumque expetitarum voluptatum exsoluistis, utpote in quas præcipuus huius furoris impetus sese effudit. Nempe quum Deus punire mundum constituit, à sua domo incipere solet, ut Apostolus inquit. Ego, inquit alibi, Dominus, respicio ad Pastores, & oues meas de manibus illorum requiram, faciam eos cessare à pascendo & pastores non amplius seipsos pascent, sed oues meas ex ore ipsorum liberabo. Ea inter miseras deprehens, quid ergo facies miser ista videns sentiensq; Ecclesiastice? Fatere & agnosce, virgas illas quibus humerui lacerantur, à diuina manu esse. Si conqueri vis de nemine alio conquerere nisi de teipso: neque aliam causam tuis miserijs assigna, quam iustam Dei, non tuis tantum, sed totius quoque populi, cuius animarum cura tibi commissa est, peccatis offensæ indignationem. Hic ille est malleus qui portas cæli percussit; hæc fomenta quibus diuinæ iræ accensus ignis, tanta violentia in ipsam quoq; Dei domum grassatus est & adhuc grassatur.

IV. Porro nemini hac nostra ætate (quam recte Noctem Mundi appellare possis) viuenti, ea incognita sunt, quæ ex hac rebellionem sunt consecuta, nimirum Deo omnipotenti suam gloriam, Ecclesiae decus suum & honorem, & tandem omnibus Monarchis & Principibus imperium extorquere atq; eripere. Malum quidē hoc omnes sentiunt; at mali causam pleriq; non æque cognitam habent, idcirco ut eam, quæ malis nostris, queis etiamnum obruimur, initium dedit exactè cognoscamus, ab eius explicatione huic meo operi initiū facio. Neq; enim harum rerum historia adeo per-

uulgata est, ut nemo sit, qui eam nesciat, quin imo sunt, qui eam ad captum suum & lubitum accommodent, ut scilicet, tãquam pij filij, patris sui, hæreseos vino, vel veneno potius ebrii, pudenda vellent, & originis suæ turpitudinem ac spurciciem occultent. Velamen hoc seu pallium contexit Sleidanus ad cuius conscientiam & libros plerumque recurritur posthabitis ijs quæ eadē de re Henricus VIII. Rex Angliæ, Georgius Dux Saxoniae, Henricus Dux Brunluicensis, Thomas Morus, Erasmus, Eccius, Lindanus, Hosius, Cochlaeus, Gropperus, Fontanus, Roncerus, Surius, & alij tam boni viri quã fide digni Auctores scripta nobis reliquerunt. maximeq; illa, quæ Casparus Vlenbergius, ex ipsiusmet schismatū Authoris scriptis & dictis collecta, fidelissimè tractauit postquã ex Lutheranis castris ad Catholicos recurrit. Ex his ut etiã ex Cardillo, & Historia Latomi & Gasparis Gennepij Coloniae edita Sleidani refutatione perspicuum sit, quid de Sleidano sit Christiano homini censendum, nimirum tam pulchritamq; altute quæ sitis coloribus Hæresim ab eo pictam ac fucatam, ut ipsa immaculata Iesu Christi sponsa simplicioribus videri possit? Tantus hic in lupo ouilla pelle regendo est artifex, tam multis Historiam suam inseruit mendacijs, ut eorum ab vno homine vndecim millia notata sint Hinc factum est, ut quemadmodum Cyprianus Tertulliani scripta lecturus, Cedo mihi Magistrum meum, aiebat, ita Carolus V. inclytæ memoriæ Imperator teste Surio in Chr & Opmero Sleidani Historiã inspecturus, Pseusten suum siue Mendacem porrigi sibi iubebat, in quem merito illud Homeri detorquetur. Mos garrite tibi multa est.

Eamq; ob causam ipse Sleidanus, ut Cromerus testatur, Lutheri potius ac Lutherana religionis Encomiastes, quã Historicus à viris cordatis haruq; reru peritis appellatus fuit. Olim pictor quidã ut capitis deformitatem in Pericle celaret, casside illud tectũ pinxit. Et alius Antigoni altero oculo capti formã delineaturus, dimidiam tantum faciei partem præsentauit, eodem planè modo Sleidanus ea, quæ iustam in Luthero reprehensionem merentur, miro quodam artificio occultas, alium nescio quem, nobis depingit ac proponit, & quidquid potest in laudem eius venatur; non tamen ita, quin multa eiusdem vitia, factus in primis & arrogantiam, feritatem, oscitantiam, polypragmosynem, & imprimis carnales & immoderati animi affectus omni-

bus passim locis prodat & ostendat. Interim nihilominus Lutheranorum hic alter, si diis placet, Titus Livius, omnium fere manibus teritur, & in varias linguas transfusus, nescio qua dulcedine legentium animos allicit ac detinet. Ut enim aurum artificiosa cælarum manu ac pictum gemmis quantumvis per se lucidis maius decus addit: sic mira quædam non inconcinne contexta varietas Sleidani scripta ita commendat, ut legentis animum non modo non expleat, verum etiam magno reliqua cognoscendi desiderio accendat. Quoniam vero scriptor hic non sine multorum perniciæ, dum Statum Religionis & Reipublicæ exponit, nocentissimum Hæreseos virus legentibus propinat: operæ precium facturum me putavi, si Antidotum hoc contra paratam, & pro absyathio & felle hæreticorum, sinceram mel Christianæ & Veritatis degustandum omnibus proponerem.

V. Quandoquidem verò plerique omnes qui Christianæ Reipublicæ quietem siue spiritualibus siue temporalibus armis perturbarunt, causas & defensionem suæ rebellionis non vulgari tantum, sed Latina quoque lingua, ut quæ omnibus ubique nationibus communis sit, evulgarunt: nobis quoque faciendum putavimus, quo nempe à pluribus, atque adeo ab omnibus apud quos Latine linguæ usus viger (apud quos vero non viger?) cognosci possent. Nimirum sic *Ars deluditur arte* Fine interim longè diverso, ut scilicet scripta nostra legentes Catholici, antiquitate, magnitudine & veritate Religionis suæ perspecta, gaudeant sibi gratulentur; Lutherani verò, Zuingliani & Calvinistæ novitatem, vilitatem, angustias & imposturas suorum dogmatum agnoscere incipiant & detestari. Equidem futurum non dubito quin hic Catholici continuam Pastorum suorum, ab Apostolis tamquam hereditario jure, tot jam sæculis acceptam successionem, meridiana luce clarius videntes, magna lætitia incessuri sint: hæretici contra præ pudore, ut qui sæculo suo antiquius allegare, nec tertiam generationem majorum, ipsi etiam tam jure quam facta ab Ecclesia tamquam ingrati filii, atque adeo hostes, ex hæretici, ætatem producere possint, demissis manibus & tecto vultu diffugituri. Et hoc quidem modo illi in antiqua fide sua confirmabuntur, hos vero, spero & opto, tandem novorum dogmatum siue opinionum pigrit ac pudebit.

VI. Ad vos jam, ô Lutherani, Calvinistæ & Zuingliani, mea se convertit oratio: Adeste: arri-

gite, si vultis, aures ad ea quæ dicturus sum, convertite oculos ad tot Ecclesiarum sacrarumque ædium in pulvere iacentium ruinas, aspiciate tot regna & regiones cladibus ac stragibus funestas: ecquid aliud, miseri, videbitis nisi tristitia patrum ac majorum vestrorum imo & vestri furoris signa ac vestigia? Habebitis hic vitæ ipsorum quasi compendium, & tanquam vivam schismatis hujus Lutherò Calvinistici imaginem. Grande profecto opus, aggressum me sentio, cujus pondus vel sola cogitatione me quasi attonitum reddit. In quo quidem conscribendo non tam temporis quàm ipsarum rerum & subiecti rationem habeo, nulli bella aut dissidia Principum merè civilia aut ad Reipublicæ solius statum pertinentia intermissurus, ut plerique alii hætenus fecerunt, nè lectoris animus aliis rebus occupatus, ab eo de quo agitur avocetur, aut intricatus passim obhærescat. Hanc certè historiam toti quotidie Mundo antè oculos ponendam censeo, ut quisque intelligat in quo statu Christiana religio decimo sexto sæculi nostræ reparatæ sæculo fuerit, eo nimirum tempore quo Hæresis ex inferno progressa, cælo denuo bellum inferre, & terrâ suo subjugare imperio conata est: in quam multiplicè formam, velut Proteus aliquis, sese eadem converterit & qui primi schismatis hujus fuerint auctores: quæque & quam multa non minus admiranda quam deploranda grassante passim hæresiarum furore, consequuta sunt: verbo, quis ortus vel monstrosus potius abortus, qui progressus Hæresios fuerit, ut denique quis ejusdem exitus futurus sit, non dubiis argumentis lector colligere possit. Verè enim D. Hieronymus, dixit *Hæresin refutat, qui quis originem eius demonstrat*: ego verò velut in theatro quodam sub diversis Scenis in diversos Actus distinctis lamentabilem Tragediam producturus sum. Primam personam seu proasum ager Germania: quam velut pedissequæ aliæ ad Septentrionem regiones quæ Hæresi & erroribus decipiendas se præbuerunt, sequentur. Epitrasin Angliæ & Scotia, siue magna Britannia ut à reliquo orbe, ita ab Ecclesia quoque jam divisa, ac tandem Francia Tragediæ huius Catastrophen constituet. In hoc theatrum spectanda veniet Hæresis, passis capillis, oculis igne ardentibus, anguibus ex ore erumpentibus terribilibus, à Sathana tamquam Hercule furioso conducta atque incitata, qui cælo iratus ac terræ exitio imminens, magnam post se manum pertinacium Hæresiarum ac hæreticorum trahit. Et hi qui-